

● NEPOZABNI VEČER

ODLOČA NAJ TISTI, KDOR DELA

Na osrednji prireditvi v čast občinskega praznika in obletnice ustanovitve OF je slavnostne besede spregovoril predsednik občinske skupščine Niko Lukež, podeljena so bila občinska priznanja in nagrade, srebrna priznanja OF in priznanja inovatorjem, kulturni program pa so izvedli mladi recitatorji s Kodeljevega, pevci z Vevč in iz Most ter harmonikarski orkester KUD Vide Pregarc (na sliki), skupina športno-ritmične gimnastike TVD Partizan Moste, recitatorji, otroški in mladinski pevski zbor ter folklorna skupina OŠ Ketteja in Murna. (Slika: VITO KOMAC)

9. KONGRES ZKS

● ODMEVI S KONGRESA

Vključevanje mladih v družbeno življenje

Sklepni dokumenti 9. kongresa slovenskih komunistov so rezultat množičnega akcijskega delovanja članstva, že mnogo prej pa tudi prispevkov na samem kongresu. Objavljamo kongresno razpravo našega delegata Dina Kodarina.

Nadaljevanje na 2. strani

Gostje 9. kongresa ZKS na obisku pri nas

Eugenio Laurenti, Giovanni Padovan in Mario Sasso-Fantini, ki so bili kot gostje iz Italije navzoči na 9. kongresu ZKS, vsi trije so bili tudi udeleženci NOB, so 16. aprila obiskali našo občino. Najprej so se na komiteju OK ZKS pogovarjali o gospodarskih razmerah in razvoju naše občine, nato pa so se odpravili v Papirnico Vevče (na sliki), kjer so jih seznanili s samoupravljanjem in proizvodnjo. Popoldne so si ogledali Urh. Janče in kulturni dom Španski borci.

D.J.

Plošča na rojstni hiši Edvarda Kardelja

V hiši na Veselovi ulici številka 13, v zdajšnji KS Gradišče, se je 27. januarja 1910 rodil naš veliki mislec in revolucionar Edvard Kardelj. V spomin na ta dogodek je dr. Marijan Breclj 26. aprila na poslopju hiše odkril spominsko ploščo. Delovni ljudje in občani Ljubljane so se tako ponovno oddolžili spomenu Edvarda Kardelja, ki se je vseskozi zanimal za razvoj svojega rojstnega mesta in je do njega vedno občutil zaupanje in zvestobo. (Foto: DARJA JUVAN)

Predvečer slovenskega praznika, 27. aprila, in hkrati praznika občine Ljubljana Moste-Polje je bil spet eden tistih najlepših, ki v človeku ostanejo zarisani kot trajno doživetje.

Ko smo se pripravljali na proslavo občinskega praznika, nas je kar nekoliko motilo, da ta ne bo, kot vsa leta doslej, v veliki dvorani na Kodeljevem, temveč v lani zgrajenem kulturnem domu Španski borci. Vendar smo se radi namenili vanj, ki je naš ponos, naša največja dosežanja pridobitev na tem področju. Saj tudi je lep. Prvič ga doživljamo spomladi.

Nadaljevanje na 2. strani

OB DRUGI OBLETNICI TITOVE SMRTI

Ponosno in dosledno

Ko ob drugi obletnici Titove smrti znova doživljamo vse tiste težke trenutke slovesa, smo lahko ponosni, da nas žalost ni strla, nam ni oslabila moči ter vzela poguma za nadaljevanje njegovih načrtov in njegovega življenjskega dela.

Spominjamo se, kako so bili takrat zaskrbljeni »prijatelji« našega samoupravnega sistema zunaj in doma. Hinavsko so spraševali: »Kaj bo z Jugoslavijo po Titovi smrti?« pa pri tem želeli in pričakovali, da bo razpadla.

Vsi, ki smo zaupali v Tita in partijo, smo vedeli, da je nova — Titova Jugoslavija postavljena na trdne temelje. Tudi tretji svet, ki združuje nekdanje pa tudi še danes izkoriščane narode in države, ima čedalje nočnejši in odločujoči vpliv, ki ga — rada ali nerada — morata upoštevati tako vzhod kot zahod.

Nadaljevanje na 2. strani

JANČE 82

Letos poteka 40 let od ustanovitve I. slovenske partizanske brigade — II. grupe odredov, ki ima domicil v naši občini in v občinah Trebnje in Grosuplje. Prav tako bo med 19. in 23. majem preteklo 40 let od tistih slavnih dni, ko se je ta slovenska proletarska brigada zapisala v zgodovino slovenskega in vseh jugoslovanskih narodov s svojo slovito bitko in zmago nad večkrat premočnimi Nemci na Jančah.

V enem samem spopadu na Tujem grnu, v bitki na janskem območju je pod partizanskimi junaškimi upornimi obrambnimi streli padlo kar 70 Nemcev — toliko so jih priznali sami njihovi poveljniki — prav gotovo pa so jih naštevali več, saj med temi 70 niso všteti tudi tisti mrtvi Nemci, ki so padli v zgodnjih jutranjih urah 23. maja v dolini Besnice.

Tudi letos se bomo z dostojno proslavo spomnili teh slavnih borbenih dni naših narodov in narodnosti, naše revolucije. Številni se bomo udeležili pohoda na Janče, ki se bo začel v zgodnjih jutranjih urah v soboto, 22. maja,

da bi pravočasno prispeli na prizorišče in se ob 11. uri udeležili velike mladinske manifestacije pri spomeniku — prizorišču velikega boja.

Tudi letos pričakujemo množično udeležbo naših občanov, predvsem pa mladine, mesta Ljubljane, Litije, Grosupljeja in drugih krajev.

Mladinci, združite se v mladinske pohodne enote in organizirano pridite na proslavo!

O programu, prevozu in drugem bo javnost še posebej obveščena prek dnevnih javnih občil.

ODBOR JANČE 82

Prvomajski kres s kulturnim programom mladih na Vevčah. (Slika: M. Penca)

NAŠ MAJ

Maj pred 37 leti. Naš prvi bataljon I. brig. II. divizije KNOJ v Beli krajini je zadolžen za zavarovanje SNOŠ in CK KPS. Stalno je na položajih proti Kočevju in Novemu mestu. Patrole bataljona, ki kontrolirajo teren v teh smereh, se vsakodnevno spopadajo s sovražnikom.

IV. armada je v svojem prodiranju zavzela ustaške postojanke Gospič in Ogulin, prodirala dalje proti Sloveniji ter pred sabo gonila ustaše in nemške okupatorje. Grozila je nevarnost, da bo sovražnik prešel Kolpo in zasedel Belo krajino. Zato se mora Bela krajina izprazniti.

Kolone voz civilistov, vojaštva in živine se pomikajo proti Staremu trgu ob Kolpi in na Hrvaško proti Gorskem Kotarju. Naše inženirske enote napravijo pri Vinici pontonski most čez Kolpo, ki najolajša IV. armadi prodor na slovensko ozemlje. Mostu se hočejo polastiti ustaši iz postojanke Bosiljevo. Naš bataljon je odrejen za zavarovanje tega mostu. Zato zavzame položaje onstran Kolpe pred postojanko Bosiljevo. Ustaši organizirajo stalne izpade iz postojanke v smeri mostu, proti našim položajem. Most moramo obdržati za vsako ceno. Ustaši dobijo okrepitev. Tudi mi dobimo pomoč — bataljon Cankarjeve brigade.

Dva dni trajajo boji. Ves čas nas ustaši obmetavajo z minami in granatami in skušajo z juriši zavzeti most. Čezenj pa se stalno pomikajo kolone civilistov in konjskih vpreg, pa živina, vojska in organi vojaške in civilne oblasti.

Most moramo obdržati, saj od tega odvisi evakuacija Bele krajine in prodor IV. armade v Slovenijo. V pomoč dobimo še en bataljon Cankarjeve brigade. In ustaši zapuste postojanko Bosiljevo.

Naš bataljon krene čez Hrvaško proti Čabru. Pri Delnicah dobimo nalog, da se ponovno vrnemo proti Bosiljevu, ker so ustaši spet v njem. V jurišu so ustaši pregnani iz njega.

Štab VIII. korpusa nam dodeli kamione in naš bataljon krene ponovno prek Čabra in nato čez Mašun na Primorsko v Ilirsko Bistrico, ki so jo pravkar zapustili Nemci in četniki. Tam pa ni čas niti za počitek niti za nahranitev bataljona. Takoj zasedemo položaje, ker prodirajo proti Ilirski Bistrici umikajoči se SS oddelki Nemcev — prek 15.00 mož, ki jih je prepodila naša armada z zavzetjem Sušaka in Reke.

Naše položaje sta po sprejemu boja z Nemci zasedla 30. in 31. divizija, ki sta s svojimi enotami vodili ogorčene boje in končno primorale Nemce k predaji. Naš bataljon pa krene proti Postojni. Tja prispeemo ob zaključnih bojih za osvoboditev Postojne. Čistimo jo ostankov domobrancev, ki se še skrivajo v njej. Krenemo proti Ajdovščini in opravimo vse potrebno za zavarovanje velikega dogodka — osnove prve slovenske vlade. Iz Ajdovščine se vračamo v Postojno, od tam pa v Borovnico. Na položajih pri Borovnici se spopademo z zadnjimi ostanki domobranskega bataljona Vuka Rupnika. Nato zopet premik čez gozdove in Ljubljansko barje proti Škofljici, ker so ceste minirane, mostovi porušeni. Na Škofljici prejme bataljon nalogo, da z eno četo zasede ljubljansko železniško postajo s tehnično palušo vred, z drugo velesojemski prostore v Tivoliju ob Celovski cesti, s tretjo četo in štabom pa prostore realne gimnazije v Vevči ulici...

S slovenskimi trobojnicami in bataljonsko zastavo na čelu čete našega bataljona strumno korakajo po ljubljanskih ulicah. Ljubljana vsa v cvetju in zastavah. V naših četah so v glavnem mladi fantje, katerih mnoge prsi krasi odlikovanja. Na njihovih obrazih in na uniformah se ne vidi, da so se še ponoči bojevali z domobranci in Nemci. Nasmejanih obrazov in s pesmijo na ustih korakajo mimo navdušenih Ljubljancev.

9. maj 1945 — Ljubljana je osvobodjena. Oton Župančič pozdravlja z balkona univerze borce in ljubljance.

Čez nekaj dni je osvobodjena vsa Slovenija, osvobodjena je vsa Jugoslavija. Vsa Evropa se je prebudila iz velike grozote. Največje in najbolj krvave vojne v Evropi je konec.

V tistih majskih dneh obišče Ljubljano naš Tito. Z balkona univerze govori množici. Poleg njega so Vidmar, Kardelj, Kidrič, Bebler...

Mnogo poslušalcev je v uniformah — partizanke in partizani. Vsa Ljubljana zveni v koračnicah in partizanski pesmi.

Začenja se bitka za obnovo. Začenja se veliki boj za boljši in lepši jutri.

TONE KOČJANČIČ

Ljubite svojo lepo domovino, nam je položil v srca tovariš Matija

Srečanje z Ivanom Mačkom-Matijo

Tisti ponedeljek v aprilu za učence naše šole ni bil tak dan, kot večina drugih, kajti obiskal nas je veliki revolucionar in oblikovalec nove socialistične Jugoslavije Ivan Maček-Matija, najbližji sodelavec tovarišev Tita, Kardelja, Kidriča in številnih drugih politikov naše domovine. Se posebno smo bili veseli, da se je odzval povabilu, ker je naš domačin in je svojo revolucionarno pot začel prav v tem kraju, kjer sedaj mi preživljamo svojo mladost.

Nadaljevanje na 2. strani

ODLOČA NAJ TISTI, KDOR DELA

Zanos, radost in odločnost je odražal naš mladinec Miha Juhart, ki je na dan proslave okrog 20. ure prinesel štafeto palico skoz domala strnjene vrste tisočev Ljubljancev na oder pred KD Španski borci (Slika JANEZ ZRNEC)

Po pozdravnem pismu štafeti mladosti, ki ga je prebral naš pionir Igor Jelen, in po sprejemnih besedah predsednika MK ZSMS Andreja Perka, so odnesli štafeto palico v kulturni dom, kjer so jo vso noč varovali mladi iz vseh petih ljubljanskih občin. (Slika ANTON ZUPAN)

SREČANJE Z IVANOM MAČKOM-MATIJO

(Nadaljevanje s 1. strani)

Pogovor smo začeli s kratkim kulturnim programom, nato pa je beseda stekla o njegovi knjigi Spomini, o njegovem delu in življenju pred vojno ter bojih in nalogah med NOB.

Doživeto nam je povedal, kako in kje je doživel svobodo. Slikovito nam je orisal tudi povojni čas, ko so naši starši gradili in oblikovali novo Jugoslavijo in današnji čas. Iz pogovora smo spoznali, da so bila tudi ta obdobja za Jugoslavijo mnogokrat zelo težka.

Mnogo je bilo vprašanj in tovariš Maček nam je preprosto in prijetno odgovarjal nanja.

Se posebno zavzeto smo prisluhnili, ko nam je predstavil naš kraj pred vojno, delavsko gibanje v njem in dogajanja tu med NOB. To bo prišlo še posebno prav

nam, članom zgodovinskega krožka, ki skrbno zbiramo podatke in gradivo o narodnoosvobodilni boju v našem kraju.

S tovarišem Mačkom smo se razšli z željo, da se še srečamo, saj nam živih pripovedi borcev, ki so bili sami udeleženci in voditelji naprednega gibanja in velike revolucije naših narodov in narodnosti, tako doživeto ne more nadomestiti nobena pisana beseda.

Trajno pa smo vzeli kot napotek za naše življenje in delo njegove besede: »Vi, mladi, ne smete biti slabši kot smo bili mi in nikdar ne delajte sramote narodu, ljubite svojo lepo domovino!«

Tovariš Matija, kolikor bo v naših močeh, bomo vložili vse napore, da bomo postali taki, kot je tvoja želja.

Člani zgodovinskega krožka
OŠ LEOPOLDA MAČKA —
BORUTA

Iz občin ljubljanske regije

Bežigradske proizvodne delovne organizacije so marca dosegle še boljše poslovne rezultate kot januarja in februarja. Tako je bežigradska industrija v marcu naredila kar za 10,6 % več kot v februarju, v primerjavi z lanskim marcem pa je bila industrijska proizvodnja večja za 2,1 %. Ti rezultati so precej prispevali k temu, da je industrijska proizvodnja v prvem trimesečju za 6 % večja kot lani in je že dosegla 25,27 % lanske celotne izdelave. Kljub temu, da je še prezgodaj za napovedi, je industrija v občini Bežigrad na dobri poti, da uresniči načrtovano 3,5-odstotno rast proizvodnje. Seveda se tudi v bežigradskih delovnih organizacijah uobzira na problem, kako priti do surovih za nemoteno proizvodnjo. Kar štirje ozdi so bili marca na kritični točki glede oskrbljenosti z domačimi, devet pa z uvoženimi surovinami.

Da bi preprečili stihijski razvoj Ljubljanskega barja, je izvršni svet občinske skupščine Ljubljane Vič-Rudnik sklical posvet vseh tistih delovnih organizacij, ki se ukvarjajo s to problematiko

in na tem področju vidijo neko perspektivo. Namen posveta je bil odgovoriti na vprašanje, kako bomo problematiko barja reševali v bodoče, saj je bilo do sedaj preveč različnih mnenj — od takih, da moramo barje poselit ali da je primerno za kmetijstvo pa najprimernejše za rekreativno dejavnost do takih, da bi na barju lahko razvili vrtnarstvo ali gozdarstvo in da bi lahko bila naša največja žitarica. Na posvetu je bilo izoblikovano stališče, da moramo načrtovanje razvoja barva lotiti interdisciplinarno, saj moramo upoštevati tako možnosti razvoja kmetijstva, gozdarstva in urbanizacije kot tudi turizma in rekreacije.

Prva faza kamniške obvoznice je končana: štiri in pol kilometra dolg asfalt že razveseljuje voznike. Kamničani pa so sedaj zaskrbljeni, kaj se dogaja z drugo fazo — s 600 metri povezovalne ceste in mostom čez Bistrico. Občinski možje zatrjujejo, da bo letos vse urejeno in da bo tudi most zgrajen, vendar domačini dosedaj še niso videli delavcev, ki naj bi gradili ta most. Ali je gradnja stekla le administrativno?

(Nadaljevanje s 1. strani)

To pozno popoldne, ko smo se ob zvokih papirniškega pihalnega orkestra zbrali na trgu pred njim, je bilo še posebno lepo. Po vrhovih gora se je še belil sneg, ob domu pa so se že razcveteli tulipani. Že skoraj leto dni se v domu vrstijo prireditve, vse več je uporabnikov kulturnih dobrin, vse raje se naš korak usmerja vanj. To pot smo se prvič zbrali, da v njegovi veliki dvorani proslavimo občinski praznik in praznik OF v duhu gesla Odloča naj tisti, kdor dela. Toda velika dvorana je bila premajhna. Stevilni gostje, predstavniki republik, mestnih in organov sedanjih občin, delegaciji iz pobratene Bileče in prijateljskih Plužin, predvojni, medvojni in povojni aktivisti, borci, delegati, dobitniki občinskih priznanj, srebrnih priznanj OF in priznanj Inovator '81 so napolnili dvorano.

Ton proslavi je dal slavnostni govornik, novi predsednik občinske skupščine Niko Lukež, ki je v duhu gesla podčrtal množičnost delegatskega in samoupravnega sistema ter našo trdno odlo-

čenost nadaljevati pot, ki sta jo začrtala velika naša revolucija Tito in Kardelj in jo je v vsej celovitosti izpostavil tudi 9. kongres ZK Slovenije. V tem duhu nam je v svojem jeziku polno govoril tudi kulturni program, ki so ga prizadeto in pristrčno izvedli domači kulturniki.

Vrh tej prečudoviti ljudski manifestaciji revolucije in dela je bil na njenem zaključku, ko smo se iz dvorane preselili na trg pred domom z več kot dvajsettisočglavo množico starejših občanov in mladincev pričakali zvezno štafeto mladosti, ki je potem, ko je naredila pot skozi druge ljubljanske občine, prvič prišla prenočit v našo občino, v kulturni dom Španski borci.

Kako globoko se nam je vtisnilo to občutek, kako neposredno se je izrazil z govorom in programom malo prej v dvorani! Kot prej dvorana, je zdaj se trg postal pretesen.

Gledališče, rock koncert, nočni ples, nastop motoristov in še druge prireditve je spremljala celonočna košarkarska tekma in seveda mi mladi in manj mladi občani in delovni ljudje. Vsi smo čutili, da je to nepozabni večer, eden tistih, ki morajo trajati do jutra.

SLAVKO GERLICA

Vključevanje mladih v družbeno življenje

(Nadaljevanje s 1. strani)

Dobro je, da o problemih vključevanja mladih v naš sistem spregovorimo tudi nekoliko starejši mladinci, četudi se s tem izpostavimo nevarnosti, da tu pa tam udarimo mimo.

Začel bom s citatom iz temeljnega dela Edvarda Kardelja Smeri razvoja političnega sistema socialističnega samoupravljanja. V poglavju, ki ga je namenil delovanju mladih, je Kardelj takoj na začetku zapisal: »Med najpomembnejšimi nalogami političnega sistema je čimprej in čim širše vključevanje mladih generacij v družbeno življenje.«

Prav je, da v kongresnih dokumentih, predvsem v resoluciji nismo posebej ločili problemov in nalog, povezanih z uveljavljanjem mlade generacije v našem sistemu. Nekatera dejstva, pojavi in stanje pa zahtevajo, da o njih spregovorimo kar se da resno in odgovorno.

Ni potrebno ponavljati, da je mladost sama po sebi revolucionarna, če hočete tudi napredna. To so večne resnice, ki jih potrjuje ustvarjalni nemir in iskanje vedno nekaj novega. Sliha ob teh — rekel bi — naravnih danostih pa vendarle ne moremo in ne smemo dopuščati.

Da lahko uresničujemo svojo družbeno vlogo, morajo biti mladi organizirani. Zato imamo Zvezo socialistične mladine. Po nekaterih podatkih politično deluje v tej organizaciji le približno četrtnina mlade populacije. Vprašati se moramo, kjer so preostale tri četrtine, kje tičijo vzroki, da velik del mladih ne deluje v svojih organizacijah in kdo polni to praznino.

Glede na svojo pomembnost je bila 10. seja CK ZKJ premalo odmevna med komunisti ter organizacijami in organi ZK. Redke so bile občinske organizacije, ki so pripravile na to sejo in uresničevanje njenih sklepov vključile v svoje delovne programe.

V poročilu o delu ZKS med kongresoma smo realno povedali, da smo spodbujali člane ZK in posebej mlade komuniste za delo med mladino ter si prizadevali utrjevati spoznanje o nujnosti obravnavanja vseh sestavin nadaljnjega razvoja naše

družbe z aktivno udeležbo mlade generacije. Prepričan sem, da samo spodbujanje in prizadevanje ne more dati zelenih rezultatov. Naloge komunistov, za delo med mladimi bi morale biti bolj konkretne, obvezujoče in dorečene. Ne smemo dopuščati, da na račun gospodarskih težav manipulirajo z mladimi razne protisamoupravne in tudi nacionalistične sile.

Med vzroke, ki ovirajo bolj množično vključevanje mladih v svojo organizacijo, pogosto navajamo omejene materialne možnosti. To pa je nesprejemljiv izgovor, ki vedno prav pride, saj je naša družba danes prav gotovo bogatejša, kot je bila pred petimi, desetimi, dvajsetimi in več leti. Res pa je, da je ozadje nezainteresiranosti mladih za delo v svoji organizaciji v tem, da je ZSMS premalo vplivna, premalo jo upoštevamo pri oblikovanju družbene zavesti in pri sprejemanju družbenih odločitev. Zgolj z zagotavljanjem strukturne prisotnosti mladih v organih našega političnega sistema stvari nismo in tudi ne bomo premaknili.

Komercializem, birokratizem in elitizem v kulturi in telesni kulturi odvrta mlade ljudi od uveljavljanja svojih neposrednih interesov v dejavnostih, ki mlade od nekdaj najbolj privlačijo. Te ugotovitve ne gre posploševati, saj velja bolj za razmere v večjih gospodarskih in kulturnih središčih in prav tako ne veljajo za planinsko in taborniško organizacijo, ki opravlja pomembno družbeno delo pri vključevanju mladih v življenje.

Izvirna iskanja mladih v kulturi prehitro in prekritično zavračamo z etiketiranjem in diskvalifikacijo, namesto da bi prisluhnili njih iskanjem in na podlagi medsebojnega zaupanja mlade odvrta od negativnih vplivov ter jih usmerjali na pot naprednega.

Poznavanje teženj in interesov mladih je prvi pogoj za ustvarjanje medsebojnega zaupanja in ustvarjalno sodelovanje.

Manj skrbniškega mentorstva pa več enakopravnega in tovariškega sodelovanja lahko bistveno prispeva k hitrejšemu vključevanju mladih v družbeno življenje.

Ponosno in dosledno

(Nadaljevanje s 1. strani)

Sedanjí gospodarski položaj na vsem svetu, še posebej pa v državah, kot je naša, ki ima velike finančne obveznosti do tujine, je spet načel vprašanje: ali utrjevati odločanje državnega aparata ali delavskega samoupravljanja!

Za Titove sorce, sodelavce in nadaljevalce njegovih idej in spoznanj, je samo ena pot: Brez izkrivljanja Titovih in kardeljevih znanstvenih dognanj mora odločati državni aparat vse manj, delavec — proizvajalec pa vse več!

Povečanje produktivnosti in delovne discipline pa manj govorjenja samo zaradi govorjenja, to bo dalo delavcu večje in kvalitetnejše možnosti odločanja. Vsemu temu pa morajo dati zgled predvsem vsi tisti, ki

jim je naša družba zaupala odgovorne političnogospodarske funkcije. In če naj vključimo še eno izodišče, pridobitve narodnoosvobodilnega boja, s poudarkom na bratstvu in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti, lahko z gotovostjo zatrdimo, da ne bo prerakanj, razhajanj ali slabitev, marveč bomo le utrjevali vse pozitivno tako v gospodarskih kot v mednarodnih odnosih.

Vse to in še več je izraženo v pesmi, ki so jo vsi jugoslovanski narodi in narodnosti vzeli za svojo in skupno: »Družje Tito, mi ti se kune-mo, da sa tvoga puta ne skrenemo.«

Zapojmo jo vsi, glasno in iskreno, brez sleherne zle misli. In tudi delajmo tako, da bomo imeli boljši danes in ne boljši jutri, ki ga predstavljamo iz dneva v dan.

STANE MELJO

IZ DNEVNIH REDOV SKUPŠČIN OBČIN, MESTA IN SAMOUPRAVNIH INTERESNIH SKUPNOSTI

Ločene seje zborov občinske skupščine

Predsedniki zborov občinske skupščine so se dogovorili, da bodo ta mesec ločena zasedanja zborov.

Družbenopolitični zbor bo zasedal 25. maja s pričetkom ob 12. uri. Osrednje točke dnevnega reda bodo:

— poročilo o rezultatih gospodarjenja v letu 1981 z oceno gospodarjenja v prvem trimesečju letos v občini in mestu;

— predlog stališč v zvezi s spremembami in dopolnitvami družbenega plana občine;

— osnutek aneksa k dogovoru o temeljih družbenega plana občine za obdobje 1981 — 1985;

— osnutek odloka o organizaciji in delu sekretariata občinske skupščine;

— poročila pravosodnih organov in poročila postaje milice Ljubljana Moste-Polje;

— kadrovske zadeve.

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti bosta zasedala dva dni kasneje, tj. 27. maja s pričetkom ob 16.30. Zbor združenega dela bo zaradi popestritve obravnave imel svojo sejo v mali sejni dvorani KD Španski borci, medtem ko bo zbor krajevnih skupnosti zasedal v sejni sobi št. 74 v II. nadstropju občinske skupščine na Proletarski c. 1.

Oba zbora bosta obravnavala poleg točk, ki jih bo že predhodno obravnaval družbenopolitični zbor, še naslednje zadeve:

— osnutek odloka o sprejetju programskega in tehničnega dela zaziidnega načrta za del zaziidnega otoka MS 112-1 Štepanjsko naselje in

— osnutek samoupravnega sporazuma o dodelitvi vode vevškemu ribniškemu okolišu.

Oba zbora bosta spregovorila še o gradivu skupščine mesta Ljubljana.

Gradiva za seje zborov bodo objavljena v Delegatski tribuni št. 7 in gradivu skupščine mesta Ljubljana.

IZ SEKRETARIATA SKUPŠČINE

DELEGATSKA POTA

OBČINSKA KULTURNA SKUPNOST

V NADALJNJI BOJ ZA KVALITETO

V naši rubriki bomo odslej s slikami predstavljali nosilce odgovornejših funkcij v samoupravnih interesnih skupnostih, združenem delu in krajevnih skupnostih. Teža predstavitev pa bo v njihovem poročanju o njih delu in v objavah načrtov njihovih teles oziroma okolij, ki so jim kot svojim delegatom zaupali vodstvo delegacije, konference delegacij ali sise. Tako bo moč tudi prek Naše skupnosti vzpostaviti čimpristnejše stike z volivci in z Delegatsko tribuno, ki že doslej niso bili zanemarljivi.

Delo skupščine kulturne skupnosti naše občine bo v obdobju, ki je pred nami, temeljilo na osnovah, ki so jih izoblikovali delegati dosedanjih dveh mandatov. Mnogo je bilo že storjenega, tako pri graditvi delegatskega sistema kot pri širjenju in poglobljanju kulture delovnih ljudi in občanov pa v zadnjem času pri izboljšanju materialnih možnosti za kulturno življenje nasploh (med drugim smo zgradili KD Španski borci).

Se naprej pa bomo razvijali samoupravni sistem, spreminjali tiste prvne pri delu kulturne skupnosti, ki še niso dovolj samoupravno zaživele. Bojevali se bomo za to, da kulture dejansko zblizamo z združenim delom.

Novozgrajeni kulturni dom Španski borci je v relativno kratkem času svojega delovanja že dokazal svoj pomemben delež v kulturnem življenju naše občine in Ljubljane kot celote. Seveda ta dom zahteva tudi nemajhna sredstva za normalno delovanje — a ta sredstva bomo skupaj z vsemi družbenimi silami morali poiskati, če hočemo, da bo dom vsestransko življen in če nečemo, da se nam ne zmanjšajo sredstva za redno kulturno življenje in delovanje.

V naši občini je med ljubljanskimi občinami skorajda najmanj poklicnih kulturnih zavodov — pravzaprav samo knjižnica. To je morda na prvi pogled videti slabo, a vemo, da nismo nikakršni otežki v mestu ali celo v republiki. In ne nazadnje: vrsta ljubiteljskih društev in skupin s svojimi dosežki deluje tudi že prek meje naše občine.

Zivimo v obdobju ekonomske stabilizacije. Končno smo spoznali, da ne moremo porabiti več, kot z delom ustvarimo. Razvijati kulturne dejavnosti samo z vlaganjem novih materialnih sred-

Tihomir Pinter, predsednik občinske kulturne skupnosti

Marina Janežič, predsednica zbora izvajalcev OKS

Milan Pritekelj, predsednik zbora uporabnikov OKS

stev vanje ne bo mogoče. Na tem spoznanju pa že sedaj gradimo svoje delovanje naše ljubiteljske skupine, pa tudi knjižnica: na dviganju kvalitete ravni! Še več: ljubiteljska dejavnost v širšem slovenskem prostoru je že pre mnogokrat dokazala, da je moč z vztrajnim delom doseči tudi kvaliteto raven.

Delo, ki nas čaka v novem mandatnem obdobju, ne bo lahko. Prizadevali pa si bomo, da ga bomo kar najbolje opravili s skupnim delom vseh delegatov in delegacij, vseh nas.

TIHOMIR PINTER